2021 | 3. ČÍSLO

Real
V SRDCI

PŘESTUPY

Přestupový speciál Realu v srdci. Přestupy, kontroverze, historie, rekordní léto i další zajímavosti.

Čeští hráči blízko Realu Madrid

Kteří čeští fotbalisté měli namířeno do Realu a proč to nikdy neklaplo?

Rozhovor s novinářem Janem Podroužkem

O létu 2021, pikantních přestupech, volných hráčích i roli agentů.

Přestupy a Real Madrid

Vážení fanoušci,

na třetí číslo magazínu Real v srdci jste si museli počkat o něco déle. Věřím ovšem, že dát si na čas bylo v tomto případě ku prospěchu. Přicházíme totiž s přestupovým speciálem, jenž se zajímavým obsahem ze současnosti i historie jen hemží.

Načasování pochopitelně není náhodné. Máme za sebou výživné přestupové léto 2021. Protože i na něj jsme chtěli reagovat, posunuli jsme vydání čtvrtletníku na 1. října. Budu upřímný, trochu jsme počítali s tím, že jedním z témat bude Kylian Mbappé a jeho cesta do Realu. Holt si budeme muset ještě rok počkat.

Přesto si dovolím s klidným srdcem říct, že máme opět nabito. Hned hlavní téma jistě zaujme, jelikož se podíváme na cesty českých hráčů, jenž málem skončily v Madridu.

Následuje rozhovor s mým bývalým kolegou a v současné době šéfem fotbalového oddělení deníku Sport Honzou Podroužkem. Bavíme se o nedávných přestupech, ale dostane se také na takzvané transfery „zdarma“ nebo roli agentů.

V jednom z témat si pak posvítíme na zásadní rozdíl mezi teoretickou hodnotou hráče a tím, co říká trh. Protože ten vždy rozhoduje. Tradičně zavítáme i do historie. Vzpomeneme hektické léto 2009 a rovněž unikátní příběh legendy Alfreda Di Stéfana. Raději upozorním, že pokud nás náhodou čte fanoušek Barcelony, tomuto textu by se měl vyhnout.

Věřím, že vás přestupový speciál pohltí tak jako nás, jeho autory.

Tomáš Podvín

tvůrce čtvrtletníku Real v srdci

Real v srdci

OBSAH

4

Češi a Real Madrid

Pětice českých fotbalistů, jenž mohla **oblékat dres Realu Madrid.** Proč to nevyšlo?

11

Jan Podroužek

Novinář **Jan Podroužek v rozhovoru** vypráví o pikantních přestupech i roli agentů.

16

Bláznivé léto 2009

Návrat Florentina Péreze do čela Realu Madrid a **noví Galácticos** během jednoho léta.

22

Jak se Bale naštval

Reportér David Sobišek v rozhovoru **popisuje scénku** s naštvaným Garethem Baleem.

23

Očekávání vs. trh

Když se nepotká teoretická hodnota hráče a **situace na trhu**, vznikají zajímavé přesuny.

27

Alfredo Di Stéfano

Jeden z nejlepších fotbalistů historie a **zamotaný příběh** jeho přestupu do Realu Madrid.

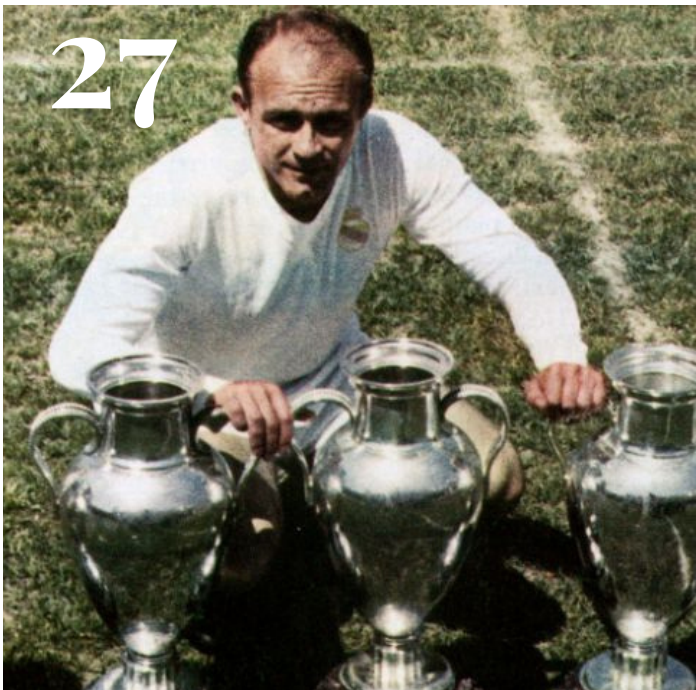

Nový Vinícius, starý Bale

Úchvatnou proměnou prošel na začátku nové sezony pod rukama trenéra Carla Ancelotti ofenzivní fotbalista Vinícius Junior. Brazilec příjemně překvapil snad každého příznivce Bílého baletu. Naopak nepřekvapivá byla zpráva o dalším zranění Garetha Balea. Ve chvíli, kdy se dostával do formy.

Paráda: Střelec Vinícius

Brazilec vytvořil úderné duo s Karimem Benzemou

První dvě utkání La Ligy začal na lavičce, přesto jako střídající hráč zaznamenal tři branky. Vinícius Junior si hlasitě řekl o základní sestavu a kouč Ancelotti ho vyslyšel. Křídelník totiž přidal k míčovým kouzlům také efektivitu v zakončení. S parťákem Benzemou jsou postrachem obran.

Zklamání: Baleovo další zranění

Velšan začal nadějně, vše překazilo zranění

Gareth Bale dostal od Carla Ancelottiho šanci, v prvních třech duelech španělské nejvyšší soutěže figuroval v základní sestavě. Hráčova forma šla postupně nahoru, což dokázal i hattrickem za Wales. Jenže pak přišla špatná zpráva - zranění stehenního svalu, které Balea vyřadí až na dva měsíce.

Překvapení: Camavingův vstup

Nová posila okamžitě oslnila fanoušky

Když nevyšel příchod Kyliana Mbappého, sáhl Real alespoň po Eduardu Camavingovi z Rennes. Francouz, jenž dorazil v poslední den přestupového léta, hned v úvodu angažmá naznačil svůj potenciál. Za prvních 34 odehraných minut stihl úžasnou bilanci 1+1. Jen tak dál.

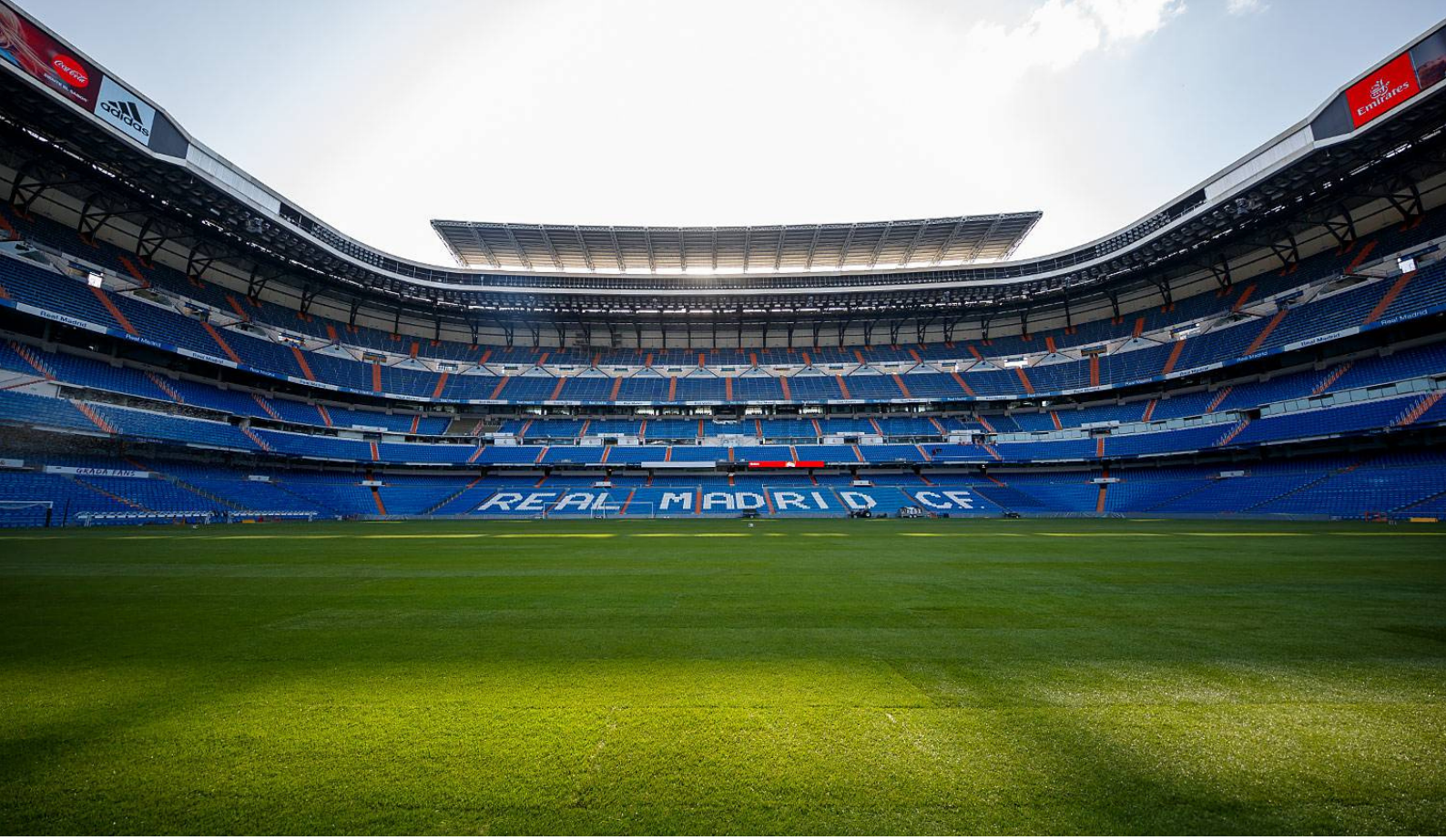

České námluvy s Realem Madrid

AUTOR: JAKUB DVOŘÁK

FOTO: WIKIPEDIA.ORG | FLICKR.COM | REALMADRID.COM

Jednou tak dostat šanci. Věta, kterou vyřklo mnoho fotbalistů, jenž přejí úspěchy Realu Madrid. Probít se do kádru slavného španělského klubu by se dalo připodobnit k proniknutí tuzemské firmy na světovou burzu. Jde to, ale složitě. K dosažení vede trnitá a dlouhá cesta. A často zůstane jen u snů.

V historických análech nenaleznete Čecha, který by za Real Madrid hrál. Československou stopu v klubu sice reprezentoval Yanko Daučík, který na Santiago Bernabéu hrával v letech 1962–1964, ovšem i on měl slovenské kořeny v rodině. Po několika letech ve Španělsku navíc přijal tamní občanství za své.

Po rozpadu České a Slovenské Federativní Republiky v roce 1992 si za Los Blancos zahrál i čistě slovenský hráč – Peter Dubovský. Ten v 90. letech válel po boku začínajícího Raúla.

Tragický příběh nadějného střelce jsme vám přinesli v prvním díle magazínu Real v srdci.

Pojďme ovšem zpátky k hlavnímu tématu – po českých hráčích v kádru Bílého baletu ani památky. I tak se ale najde několik jmen, se kterými Real Madrid přímo koketoval, nabízel jim lukrativní angažmá, nebo se o tom v médiích alespoň živě spekulovalo.

Následujících pět příběhů je věnováno jim.

Jan Berger

Rok: 1983
Klub: Sparta Praha

Zřejmě nejznámější případ ve spojení s přední fotbalovou značkou. V 80. letech patřil Jan Berger k ikonám sparťanských fanoušků a nejlepším hráčům letenského klubu. Sport Magazín při vydání speciálu k výročí 120 let Sparty o něm v jeho medailonku napsal: „Záložník s dvojími plícemi, geniálním myšlením a přihrávkami. Fanoušci ho zbožňovali a mnozí se chodili dívat jen na něj. Pak z tribun křičeli: Honza není člověk, Honza je bůh! Odmítl nabídku Realu Madrid."

Ano, odmítl. Kvůli strachu z komunistů. Tehdejší pohlaváři byli nekompromisní. Psal se rok 1983. K pádu režimu zbývalo šest let, to ale v republice nikdo netušil. Být jiná doba, jiné okolnosti – zřejmě by se v Madridu učili vyslovit jeho jméno.

„Nabídli milion dolarů na ruku, když emigruju. Z těch peněz mi oči bleskly nahoru i dolů. Stačilo kývnout," vyprávěl Berger pro MF Dnes.

Táhlo mu na třicet. Nejlepší roky kariéry měl těsně před sebou. Svého činu však dodnes nelituje. Upřednostnil rodinu a její bezpečí.

Do Španělska by musel totiž emigrovat, což by mu v rodné vlasti nepřineslo nic dobrého. Ba naopak! Režim by se mstil na jeho blízkých. Mohlo se stát, že už se s nimi nikdy neuvidí.

A měl k tomu pádné důvody. Berger totiž nebyl žádný svatoušek. Jednu dobu měl problémy se životosprávou, což řešil v protialkoholické léčebně. Komunistický režim mu navíc uvalil podmíněný trest odnětí svobody za urážku tehdejšího prezidenta Gustáva Husáka.

„Dnes si o tom říkám ledacos, ale nemá cenu nad něčím lamentovat. Zůstala by tu rodina, bráchové, sestry, a komunisti by se mstili. Nikdo netušil, že se za pár let jejich režim zhroutí. Věděli o tom jenom papaláši a veksláci, kteří měnili německé marky východní za západní v kurzu jedna ku jedné. Já ani do jedné skupiny nepatřil," vysvětlil pro deník Sport.

Berger tak ještě pár sezon setrval ve Spartě a v roce 1986 se poprvé vydal na první zahraniční štaci do Švýcarska, když se dohodl na přestupu do Curychu.

„Zůstal jsem ve své rodné vlasti a jsem tomu rád. V roce 1986 jsem dostal oficiální povolení jít do Švýcarska, opustit vlast jsem mohl i po tom, co se to zlomilo, kdy mi nabízeli švýcarské občanství. Já si řekl – jsem Čech, Čechem zůstanu."

Martin Zeman

Rok: 2008
Klub: Sparta Praha

Fandit odmala Realu Madrid a jednou obléci jeho dres na Santiago Bernabéu. Co je pro fotbalistu víc? Martin Zeman neměl ke splnění dětského snu daleko. V minulé dekádě patřil mezi velké talenty pražské Sparty. Už v devatenácti letech patřil do prvního týmu. Při debutu se zapsal mezi střelce a jeho kariéra nabrala pořádný spád. Nutno říct, že se jednalo o dobu, kdy nebylo běžné, aby mladí hráči měli na Letné důležité role v týmu.

Rychlonohý levák s prudkým centrem se však okamžitě stal oblíbencem sparťanských fanoušků. V rudém dresu navíc okusil i Evropskou ligu, což vzbudilo ohlas za hranicemi. S nabídkou za vedením klubu přispěchal nizozemský PSV Eindhoven. Ještě větší šlehu měl ale představovat interes z Madridu. Přímo z královské adresy.

„Bylo mi devatenáct a kopal jsem za áčko Sparty. To samotné už byl celkem velký úspěch. V tom mi zavolal manažer, že by měl zájem Real," vzpomínal před třemi lety Zeman v rozhovoru pro MF Dnes, jak to doopravdy bylo s jeho možným přesunem do Španělska.

Real původně plánoval českého fotbalistu vykoupit ze Sparty a obratem jej poslat na hostování či si jej chystat v Castille.

V médiích se spekulovalo o tom, že Sparta tehdy požadovala milion eur. To bylo nejspíš velkou překážkou. Hlavně pro nizozemskou stranu, která platit takovou částku jednoznačně odmítla. Zájem postupně ztratil i Real.

„Koho by to nelákalo? Já navíc Realu odmala fandil. V éře Galácticos přímo náruživě. Jedna hvězda vedle druhé. Zidane, Beckham, Figo, Roberto Carlos," zasnil se Zeman po letech.

Transfer do PSV ani Realu se každopádně nekonal. Naopak si osud s divokým charakterem nehezky pohrál. Sparta po několika porušeních životosprávy přeřadila Zemana do rezervy. Následovalo angažmá v Rakousku, Slovensku, Švýcarsku či v Plzni. Jediné, co kariéru hráče Realu připomínalo, byly luxusní vozy, kterým extravagantní záložník neuměl odolat.

Tomáš Necid

Rok: 2009
Klub: CSKA Moskva

Před jedenácti lety šlo o vycházející hvězdu českého fotbalu. Slavia ji v polovině ligy prodala za 100 milionů do slavného CSKA Moskva. Tehdy Tomáš Necid vládl s 11 trefami v 16 zápasech střelcům a „sešívaní" i české lize.

V CSKA se navíc silový útočník hned v prvním zápase uvedl brankou, kterou rozhodl o zisku ruského Superpoháru.

Jenže sotva se v Moskvě devatenáctiletý mladík rozkoukal, už se mohl znovu stěhovat.

Deník Sport přinesl na jaře 2009 informaci, že se o Necida zajímá Real Madrid. „O zájmu Realu dlouhodobě víme, jeho zástupci Tomáše sledovali už při semifinále mistrovství Evropy do devatenácti let," komentoval tehdy situaci hráčův manažer David Nehoda.

Sám Necid to v roce 2014 potvrdil v online rozhovoru pro server iSport.cz. „Že mě chtěl Real? To je pravda. Bylo to pár let nazpátek, ještě před první operací," napsal tehdy čtenářům s tím, že je velkým fanouškem Bílého baletu i tehdejší týmové superstar Cristiana Ronalda. „Kdybych si měl vybrat mezi Ronaldem a Messim, vyberu Ronalda. Proč? Protože je nejlepší. Mám ho rád. Dává hodně gólů, přihrává na ně. A hraje za můj oblíbený klub," podotkl Necid.

Otázkou ovšem zůstává, na kolik vážný zájem o českého střelce byl. Na Santiago Bernabéu bylo totiž krátce před prezidentskými volbami, kdy se všemožní kandidáti tradičně předhánějí s tím, kdo přivede do Madridu větší lákadlo. Faktu, že interes Bílého baletu nemusel být opravdu vážný, nahrává i to, že již v roce 2008 klub angažoval z Ajaxu typologicky stejného hráče Klaase-Jana Huntelaara za částku kolem 20 milionů eur.

Nakonec trenér Juande Ramos, který v době údajného zájmu o Necida seděl na lavičce Realu, putoval za Necidem – po vypršení kontraktu se totiž domluvil na angažmá v CSKA. Necidovo spojení s královským klubem se tím však nepřetrhlo – v ročníku 2011/12 se mu s ruským celkem postavil v osmifinále Ligy mistrů. Pokaždé však naskočil pouze jako střídající hráč a do statistik se nezapsal. Kariéru mu pak zhatily zdravotní komplikace. Hned několikrát musel Necid na operaci s kolenem. Oživit se posléze zkoušel na angažmá v Řecku, Nizozemsku, Turecku, Polsku a nakonec zakotvil zpátky v Česku.

Milan Kerbr

Rok: 1992
Klub: Sigma Olomouc

Příběh o tom, jak lze na sebe upozornit v přímé konfrontaci s Realem Madrid, názorně předvedl slovenský útočník Peter Dubovský, jehož příběh jsme vám přinesli v úvodním čísle Realu v srdci. I Česko se mohlo podobné story dočkat. Ležela před Milanem Kerbrem. Stačilo, aby olomoučtí majitelé v 90. letech kývli, a první český fotbalista přetáhl přes hlavu ikonický bílý dres a zamával Madridistas.

Psal se rok 1992, kdy Real Madrid zavítal v rámci čtvrtfinále Poháru UEFA na Andrův stadion v Olomouci. Sigma udatně vzdorovala a s hvězdným soupeřem uhrála senzační plichtu 1:1. V odvetě pak v Madridu padla těsně 0:1.

Ovšem k tomu nejzajímavějšímu se teprve schylovalo. Tehdejší ředitel Hanáků to pro Sport Magazín před třemi lety popsal následovně: „Náš šéf Jaromír Gajda seděl s prezidentem Ramónem Mendozou v lóži. Tehdy hráli v útoku Realu Emílio Butragueňo a Mexičan Hugo Sánchez. Ten dal patičkou gól. Ale Mendoza, když kráčel po zápase s Gajdou z lóže, mu povídá: Mě už ten Sánchez nebaví. Pořád něco chce, přitom hraje čím dál hůř. Co kdybyste mi prodali toho Kerbra, co dal hlavou tyčku? Gajda mu odpověděl: Pane prezidente, my bychom ještě chtěli hrát v příští sezoně kvalitně, takže nikoho pouštět nebudeme."

Nakloněný odchodu jednoho z nejlepších hráčů v mužstvu nebyl ani kouč Karel Brückner a tak bylo jasno: Kerbr do žádného Realu nepůjde!

„Z dnešního pohledu to je něco neuvěřitelného," uznal Kubíček, co si Olomouc tehdy dovolila za manévr. „Stejně tak jsme nepustili Maroši do Hamburku. Tehdy za 1,5 milionu marek. Mimochodem, za Hapala, kterého jsme prodali do Leverkusenu, jsme dostali 2,5 milionu marek, plus sehrání dvou přátelských zápasů. Samozřejmě, že Honzovi jsem se už několikrát omluvil za to, že se nestal milionářem," dodal s úsměvem Kubíček.

Kerbr i tak figuroval v reprezentačním mužstvu, které v roce 1996 získalo stříbrné medaile na EURO v Anglii. Angažmá v cizině si vyzkoušel o rok později, když zamířil do německého Fürthu.

Marek Suchý

Rok: 2007
Klub: Slavia Praha

Na ligovou scénu vplul mladý. Patřil mezi velké naděje. V roce 2007 odjel reprezentovat s národním výběrem do 20 let na MS do Kanady. Výběr Miroslava Soukupa nečekaně válel. Velké výkony podávali hráči jako Martin Fenin, Luboš Kalouda, Jan Šimůnek, Ondřej Kúdela či brankář Radek Petr.

Marek Suchý k hráčům s dobrou formou patřil rovněž. A po zisku stříbrných medailí se okamžitě začalo řešit, kam by mohl z pražského klubu přestoupit. Nejvíce se s jeho jménem spojoval právě Real Madrid.

„Dostal jsem spoustu zpráv, povzbuzující i ty srandovnější, že příště už jedeme na Real a tak. Snažím se to krotit. I v rodině nebo s přítelkyní se nerad bavím o tom, co kdyby. Nerad bych to zakřikl," mírnil nadšení veřejnosti.

Španělská metropole jej ovšem velmi lákala. Když se jej novinář optal, zda by radši do Anglie či Španělska, ukázal na slunný jih. Sám však v hlavě řešil rébus. Slavia stavěla silný kádr a měla před sebou vidinu účasti v Lize mistrů. To pro Suchého znamenalo hodně.

„Teď je to pro mě obrovská šance se Slavií hrát Ligu mistrů. Už jsem jednou zažil, když jsme ji promarnili. Teď nemyslím na nic jiného. Už jsem se o tom bavil i s agentem. Ve Slavii jsem odmala. Klub se nikdy do Ligy mistrů nedostal a teď jsme blízko. Kdybychom postoupili přes Ajax a já bych měl před tím vrcholem odejít, bylo by to pro mě těžké," vyznal se Suchý.

Pražané slavný Ajax skutečně vyřadili a vůbec poprvé se kvalifikovali do milionářské soutěže. A jaký byl osud talentovaného stopera? Z přestupu do elitní ligy sešlo. Ve Slavii si zahrál i na nově postaveném stadionu v Edenu a v roce 2010 zamířil do Spartaku Moskva.

Udělal si jméno, v reprezentaci jednu dobu nosil kapitánskou pásku. Další kroky vedly do švýcarské Basileje a přes bundesligový Augsburg se pomalu vrátil zpátky do české ligy.

Další (ne)známé příběhy

Vladimír Darida
O českého reprezentanta Vladimíra Daridu se zajímá španělský gigant Real Madrid. Jako první s touto informací přišel německý server Süddeutsche Zeitung. A přidaly se i další. Slavný Bild měl tuto novinku jako hlavní zprávu na svém webu. Real si prý Daridu vyhlédl jako možnou náhradu za německého záložníka Toniho Kroose. K námluvám však nikdy nedošlo a o pravdu se spíše nejednalo.

Tomáš Vaclík
Jindy dobře informovaný novinář Joaquín Maroto z deníku AS vypálil během léta pro české fanoušky obrovskou pecku. Brankáře Tomáše Vaclíka hodlá angažovat Real Madrid. Na první pohled velká věc. Zřejmě i uvěřitelná. Vaclík si udělal jméno během tří let v Seville, byl z něho volný hráč a Real by v něm získal zkušenou dvojku. Zřejmě se však jednalo spíš o přání některých lidí. Real si ponechal jako dvojku Andriyho Lunina a Vaclík v srpnu odešel do řeckého Olympiakosu Pireus.

Martin Fenin
Poté, co se mu povedl světový šampionát hráčů do dvaceti let v Kanadě, se s nabídkami o jeho služby roztrhl pytel. „Před čtrnácti dny jsem tam byl. Real sonduje situaci okolo Martina," prohlásil v listopadu 2007 jeho agent Pavel Zíka. Teplice ale nakonec svůj klenot prodaly do německého Frankfurtu.

Petr Čech
Když si v roce 2014 Chelsea stáhla do svého týmu brankáře Thibauta Courtoise a naznačila, že s ním do budoucna počítá, měl Petr Čech o svém odchodu jasno. Laso mu hodil trenér Carlo Ancelotti, který jej vedl v Chelsea. „S Realem jsme kromě jiných také v kontaktu, řekli jsme si, že si někdy v březnu vyhodnotíme aktuální stav," řekl tehdy Čechův agent Vikor Kolář. Jenže jednání nikam nevedla. Česká legenda tak zamířila do Arsenalu.

Milan Baroš
V roce 2004 byl na roztrhání. Nejlepší střelec evropského šampionátu v Portugalsku si mohl vybírat, kam se vydá. Zůstal však v Liverpoolu. Případné angažmá v Realu zhatil i neúspěch Lorenza Sanze v prezidentských volbách. Právě on chtěl do Madridu rodáka z Vigantic přivést.

Autor: Jakub Dvořák

Jakub je aktuálně fotbalovým novinářem deníku Sport. Od podzimu 2013 působil na webu iSport.cz jako redaktor se zaměřením na českou ligu a zahraniční soutěže. Podílel se také na zpravodajství z evropských pohárů. Od jara 2019 je členem fotbalové sekce deníku Sport. Kouzlu Realu Madrid podlehl už jako malý kluk. Když v pěti letech, kdy s fotbalem začínal, při dovolené ve Španělsku obdržel dres Raúla, nebylo dál co řešit.

NEWSLETTER
Bilybalet.cz

Unikátní články a zajímavosti

Přímo v tvém e-mailu

ODEBÍRAT

Novinář Jan Podroužek: O mýtech u přestupů, jednáních i roli agentů

AUTOR: TOMÁŠ PODVÍN

FOTO: REALMADRID.COM | ARSENAL.COM | PSG.FR

Fotbal je jeho denní chlebem. Jan Podroužek je sportovním novinářem, v současné době vedoucím fotbalového oddělení deníku Sport a rovněž hlasem populárního podcastu Kudy běží zajíc. Není divu, že se během léta intenzivně věnoval také přestupům, ať už tuzemským nebo i těm světovým. Právě o nich jsme si spolu popovídali.

S Honzou se známe už mnoho let, jsme totiž bývalými kolegy právě z deníku Sport. Proto jsem velice rád využil jeho zkušeností, aby mohli čtenáři nahlédnout do přestupových tahanic z blízka. V rozhovoru jsme probrali nejen poslední letní přestupové období, ale také roli agentů, formální náležitosti transferů, transparentnost a mnohem více.

Honza se pohybuje ve fotbalovém prostředí řadu let. Za tu dobu mapoval a popisoval nesčetně přestupů v Česku, ale také směrem do zahraničí. Dělal rozhovory s hráči, trenéry, manažery, šéfy klubů i agenty. „Camavinga je monstrum v nejlepším slova smyslu. Alaba je zase přestupem z rozumu," říká například v rozhovoru pro Real v srdci.

Jaké přestupy z léta 2021 tě nejvíce zaujaly?
„Eduardo Camavinga, a neříkám to proto, že jde o rozhovor pro magazín o Realu. Už minimálně rok se mluvilo o tom, kam půjde, chtěl ho snad každý bohatý klub. A nakonec to dospělo do fáze, kdy sám Camavinga rok před koncem smlouvy vyhrožoval, že příští kontrakt nepodepíše a Rennes reálně hrozilo, že o svůj talent přijde dost levně. Pro Real top přestup, což je podle mého vidět i na postupném zabudovávání Camavingy do týmu."

Jako fanoušci Realu Madrid samozřejmě věříme, že v případě Camavingy půjde o terno. Zmínil bys ještě nějaká jména?
„Řeknu ještě příchod Romela Lukaka do Chelsea. Top útočník, vždycky byl. I když si z něj v Manchesteru každý dělal srandu, i tehdy byl borec, jen měl smůlu na špatné prostředí v tehdy silně nefungujícím klubu. A poté Dayot Upamecano do Bayernu. Skvělá práce Lipska. Tenhle klub dobře ví, kde je jeho místo, nepouští se do dostihů s Bayernem, to by ho akorát zabilo. Prostě vydělá velké peníze a dál si hlídá svou pozici, nahrazuje odcházející hráče. Inspirativní proces a práce."

Překvapila tě finanční situace španělských velkoklubů? Zatímco Real si mohl dovolit nabídnout balík za Mbappého, Barcelona musela prodávat, co se dalo.
„Nepřekvapila, protože se dlouho ví, z jak obřích úvěrů a jakými dluhy je tahle trojka zatížená, zejména Barca a Atlético, u něhož je to ale z velké části způsobeno i nedávnou výstavbou nového stadionu. Nejhůř to dopadlo v Barceloně, která musela silně zohledňovat nastavený strop, takže nemohla mít situaci v létě ohledně skladby svého kádru úplně pod kontrolou. Myslím, že je to na ní celkem vidět, hlavně zmíním zápas Ligy mistrů doma s Bayernem, to byla pro hosty úplná laskomina."

Potvrdilo se, že Premier League je, co se financí týče, úplně jinde než ostatní ligy? Jak tomuhle čelit?
„Potvrdilo, a čelit se tomu nedá, respektive pokud někdo nenajde mnohem silnější podporu investorů, ani by se o to neměl zvlášť pokoušet. Kdo se v poslední době začíná bouřit, je bundesliga. Ta by příští smlouvu o televizních právech chtěla razantně navýšit a velmi se přiblížit Premier League, což by změnilo obraz fotbalu v Evropě. Zatím je to z pohledu hráčů tak, že i když hrajete za Ajax, Porto, Benfiku a podobně situované kluby ze špičky svých lig, objevujete se v Lize mistrů, tak přesto je pro vás nabídka třeba i ze spodní třetiny Premier League nesmírně lákává. Kvůli penězům, prestiži soutěže, obecně prostě kvůli Anglii jako takové. A to je právě spojeno i s monstrózním financováním Premier League. V tuhle chvíli je tahle soutěž prostě nedostižná. A za sebe říkám, že to ani není nic špatného, nebo něco, co musí vadit."

Pojďme teď k letním přesunům Lionela Messiho, Sergia Ramose a dalších. Mnoho fanoušků si myslí, že takový přestup je, když nepočítáme hráčův plat, „zadarmo". Je tomu ale tak ve skutečnosti?
„No, úplně zadarmo to samozřejmě není, protože mnohdy je pro klub větším nákladem hráčova smlouva, než samotná částka za přestup. Ostatně jak platí v běžném životě – co je nejdražší pro firmu? Zaměstnanec. V případě Lionela Messiho má jít o výdělek asi třicet milionů eur ročně, jak uvádějí média v zahraničí, dalších třicet milionů eur ve druhém roce kontraktu a pokud se obě strany rozhodnou uplatnit opci na třetí rok, Messiho výdělek by měl sice klesnout, ale pořád prý zůstane někde kolem deseti milionů eur ročně. Což je tedy náklad kolem 70 milionů eur za jednoho „zaměstnance" a částka, jakou PSG nezaplatilo třeba ani teď Interu Milán za Achrafa Hakimiho, a za poslední čtyři roky vydalo více jen za Mbappého a Neymara, což byly vůbec závratný přestupy... Navíc musíme přičíst, že pokud přichází hráč po konci smlouvy, většinou dostane tučnější podpisový bonus a i agent dostává často vyšší odměnu."

Dalším častým mýtem jsou informace ohledně prodeje dresů. Nezřídka slyšíme, že se hráč zaplatí jen prodejem dresů, kluby přitom dostávají od společností jako Nike, Adidas a dalších jen malá procenta. Může se hráč skutečně takříkajíc sám zaplatit?
„Může, ale ne jen pouze z podílů za prodej dresů. Mnoho klubů dneska běžně funguje na burzách, spekuluje se svou hodnotou, v neposlední řadě se také svými výkony podílí na sportovních příjmech a bonusech. Co může klub jako PSG udělat, když podepíše Messiho? Prodá nějaké dresy, to není zanedbatelný příjem tak jako tak, zvlášť když se jich za prvních sedm minut prodeje rozebralo 150 tisíc... Pak jako globální značka, na jejíž stadion míří fanoušci ze všech koutů světa, aby divadlo viděli, úměrně své sestavě a co tím pádem nabízím, navýším cenu vstupenek. Na základě takového přestupu se pak uzavírají další sponzorská partnerství a smlouvy. Jde vlastně o obří světovou investici, která může mít zásah a efekt více způsoby a PSG z toho teoreticky, ale i prakticky skutečně může profitovat."

Kdo všechno vlastně musí v případě jakéhokoliv přestupu dostat svůj díl koláče?
„Podle už roky stanovených pravidel je to tak, že když si dva kluby mezi sebou dohodnou sumu za hráče, tak ta se pak dělí na různé části. Pokud jsem klub, který hráče prodává, tedy přijímá platbu, tak záleží, jaké dosavadní smlouvy s předchozími kluby jsem uzavřel. K nějakému klubu mě může vázat povinnost vyplatit mu podíl z příštího hráčova přestupu, podíl z přestupové částky ale může mít klidně i sám hráč nebo jiné osoby, které se toho účastnily, všechno záleží na dohodách a smlouvách. A pak jsou fixní věci: solidární a tréninkové kompenzace, které klub vyplácí

podle určených procent předchozím klubům, v nichž hráč po nějakou dobu trénoval mezi svými 12. a 23. narozeninami. Jde o velmi nízká procenta, ale když jste třeba Havlíčkův Brod a participujete na přestupu Tomáše Součka do West Hamu, celková suma může být bombastická. Jinými slovy, nikdy to není tak, že když se dohodnu, že dostanu deset milionů eur, tak mám deset milionů eur."

Jak velkou roli hrají v přestupech agenti?
„Podstatnou, protože jsou případy, kdy přestupu brání nebo kdy jednání komplikují. A naopak, jsou případy, kdy díky skvělým kontaktům a dobrému renomé agenta má hráč mnohem lepší možnosti. Jedna věc je hráčova výkonnost, která postupně upoutává zájemce, druhá, jak jeho profil nebo osobnost umí daný manažer dalším klubům šikovně „podsunout". Pokud jde o peníze, je běžný úzus, že za přestup si hráčův manažer bere odměnu ve výši jednoho měsíčního platu svého hráče v novém klubu. Samozřejmě mnohdy je ta cifra dohodnutá jinak a klidně mnohem vyšší, což je výsada agentů s vysokým renomé. Někteří pak mají se svými hráči-klienty dohody, že třeba pobírají procenta z jejich měsíčních platů..."

Znáš nějaký příklad hráče, který nemá agenta? Je to vůbec možné?
„V Česku například David Hovorka, který si sám dohadoval i celkem složité přestupy do Liberce, zpátky na Spartu, pak do Jablonce a nakonec do Slavie. Evidentně to jde, ale je to jednoduché, ten hráč prostě nemůže mít v hlavě jenom mičudu, musí umět jednat, postarat se o sebe, rozumět věcem ve smlouvě. I tak je ale pochopitelné, že jedinec bez manažera vezme nabídnutý kontrakt třeba k právníkovi pro sichr. A u zahraničních hráčů je celkem časté, že se o ně starají příbuzní, třeba tátové, bráchové…“

Řekněme, že hráč chce do jiného týmu a kluby se domluví na přestupové částce. Co vše se ještě musí zvládnout, aby přestup definitivně klapnul a my viděli hráče v novém dresu?
„Tohle je hodně zajímavé a jde to trochu proti tomu, co asi obecná veřejnost předpokládá. Tedy, že dohadování sumy a obecně jednání mezi kluby o hráči dost často ne předchází, ale následují a bývají finálním krokem. Praxe velké části klubů je totiž taková, že si hráče nejprve oťuknou, jestli by měl zájem, pokud ano, tak za jakých podmínek. Zkrátka leckdy v prvním momentě, jakkoliv to vlastně není košer, se zájemce dohaduje s hráčem a dokonce i ladí podmínky smlouvy v novém klubu. A když tyhle strany vidí, že to klapne, navazují jednání na úrovni klubů o přestupní částce a o dalších vztazích. Je to obrana před tím, aby se jeden klub nehandrkoval dlouze s druhým kvůli hráči, který by ho následně odmítl. Jinak tím úplně posledním krokem, když je všechno hotové, je zaregistrování transferkarty u příslušné asociace, až teprve tím se oficiálně stává hráč posilou nového klubu a může za něj nastoupit. U některých přestupů je navíc třeba vyřizovat víza, pracovní povolení…“

Ve fotbale je zvykem nezveřejňovat přestupové částky ani platy hráčů. Je to podle tebe dobře? Nepomohla by v tomto fotbalu větší otevřenost?
„Pokud by se třeba v Česku začaly zveřejňovat přestupní částky a výdělky ze smluv hráčů, mělo by to smysl jen tehdy, kdyby měli lidé řekněme volnější přístup i k celkovému hospodaření klubu tak, jako je to běžné třeba v Americe. I v Anglii je tohle celkem otevřená věc. Protože pokud ne, jde jen o částku, na základě které si budou někteří říkat „jé, ten se má jako prase v žitě“ a „jé, ty za něj dali bambilion, blázni“, ale skutečnou podstatu těch cifer pochopíme teprve tehdy, dáme li je do kontextu klubových příjmů, výdajů, rozpočtu… Kdyby to tak bylo, vedlo by to k mnoha otevřeným diskuzím i tématům a možná později také k celkově zdravějšímu financování fotbalu v Česku. Možná…“

Pojďme zpátky k letnímu přestupovému období. Když se zaměříme na TOP ligy, koho bys označil za vítěze a poraženého?
„Vítěz Chelsea, už v minulé sezoně měla skvělý tým, teď je ještě lepší a bude mít na to, aby si to rozdala o titul. Poraženého nedávám, omlouvám se, protože celkem pevně zastávám názor, který jsem poprvé slyšel od Jana Nezmara, že přestupy by se měly hodnotit až s odstupem, takže buď potom, co hráč odchází do jiného klubu, nebo s ohledem na konečné výsledky v sezoně. Teď vidíme Juventus v problémech, Arsenal, ale jsme na začátku ročníku a všechno se může obrátit."

U fanoušků Realu Madrid vzbudil velký ohlas odchod Martina Ødegaarda. Myslíš, že přestupem do Arsenalu zvolil správnou cestu?
On sám volil určitě kvůli lákavé vidině Premier League, slavného klubu a třeba i kvůli naději, že se mužstvo může vzepřít a konečně něco pořádného uhrát. Vzhledem k tomu, jak špatně se chopil svého působení v Realu, byl jeho odchod téměř nevyhnutelný.

Co se týče Arsenalu, zase skládá mužstvo trochu „do pohody", měl velmi špatný vstup do sezony a co ho už dlouhé roky provází, je slabá výkonnost na hřištích soupeřů a časté výsledkové propady v sezoně, které ho diskvalifikují z bojů o špičku. Za poslední roky musíme už definitivně konstatovat, že Arsenal ustoupil z té úrovně světové top třídy, kde jsou kluby z Manchesteru, Chelsea, Liverpool, pak Bayern, Real, Barcelona, PSG. Nechybí mu peníze, ale domnívám se, že u potenciálních posil ztrácí tenhle glanc a úroveň, kterou hráči vidí spíš u té zmíněné osmičky."

Naopak Bílý balet posílili David Alaba a Eduardo Camavinga. Co říkáš na tyhle příchody?
„Už jsem to zmínil v úvodu, Camavinga je monstrum v nejlepším slova smyslu a vzhledem k tomu, že je mu teprve osmnáct, si ani nedovedu představit, kam se může herně dostat třeba po dvou, třech, čtyřech sezonách na nejvyšší úrovni. Alabu považuju za příchod z rozumu, díky jeho nátuře, spolehlivosti a týmovosti by mohl mužstvu pomoct srovnat výsledkovou křivku a hlídat atmosféru v kabině. Oba mohou mít velmi pozitivní vliv na Real v sezoně.

Je ještě něco, na co bys rád upozornil?
„Musím zmínit obecně velmi ambiciózní chování Aston Villy. Tři posily v hodnotě téměř sto milionů eur, to je znamení, že chtějí hrát vysoko v těžké konkurenci Premier League. Myslím, že na to mají navzdory tomu, že pustili Jacka Grealishe do City. Což je vlastně taky mimořádné manažerské rozhodnutí, protože tenhle jeden odchod jim zaplatil všechny výdaje za nové hráče a ještě zbylo. A tým, zdá se, zase tolik neutrpěl."

Zaostřeno na

Bláznivé léto a Galácticos II.

AUTOR: DAVID BEŇO

FOTO: REALMADRID.COM

Změnil se. Šéf Realu Madrid Florentino Pérez po svém návratu do „úřadu“ v roce 2009 odstoupil od koncepce nákupu drahé hvězdy každý rok. Uskromnil se? Ani náhodou. Jen se rozhodl koupit všechny hvězdy najednou. A tak mohli fanoušci nevěřícně sledovat éru Galácticos II.

Florentino Pérez byl poprvé prezidentem Realu v období let 2000 až 2006. Proslul zejména politikou kupování světových hvězd za obří částky, které sice přilákaly fanoušky, avšak ne vždy tak úplně zapadaly do týmu. Dres Los Blancos v té době oblékli třeba Luis Figo, Zinedine Zidane, Ronaldo nebo David Beckham. Marketing na jedničku, fotbal horší.

Real sice v letech 2000 a 2002 ovládl Ligu mistrů, poslední významnou trofej však získal v roce 2003, pak přišlo tříleté sucho. „Myslím, že musíme změnit směr, kterým jdeme. Když jsem si zanalyzoval situaci, myslím, že je správné, abych odstoupil," oznámil v roce 2006 Pérez.

Velkolepý návrat

Jenže netrvalo dlouho a za tři roky zkušený businessman opět usiloval o křeslo nejvyššího muže Realu Madrid. Poté, co kvůli nekalým praktikám odstoupil Ramón Calderón, ucítil Pérez šanci se do královského klubu vrátit.

„Smutné události z valného shromáždění v prosinci zanechaly klub v obtížné pozici a naléhavá nutnost projít těmito zlými časy mě přiměla k tomuto rozhodnutí," hlásal v květnu 2006 Florentino Pérez.

Mezi fanoušky se mu dostalo obrovské podpory. Díky éře Galácticos byl velice oblíbený, fanoušci už měli před očima další hvězdy směřující do jejich milovaného klubu.

Server Goal.com tehdy udělal mezi příznivci Realu průzkum, zda by se měl Pérez na Santiago Bernabéu vrátit. Hned 71 % z nich hlasovalo pro Florentinův comeback.

Prezidentské volby následně Pérez skutečně ovládl a do čela Los Blancos se tak po třech letech vrátil. Kromě cíle oddlužit klub přišel s velkolepým plánem na Galácitos II. „Pracujeme na tom, abychom z Realu Madrid udělali opět nejlepší klub na světě. Tak velký klub potřebuje ty nejlepší hráče a i když je teď nemůžu jmenovat, máme před sebou spektakulární projekt," oznámil při svém návratu Pérez.

Tehdy 62letý prezident si tak vytáhl rukávy a dal se do práce. Za přestupové období v létě 2009 utratil Real Madrid za posily do té doby nemyslitelnou částku přesahující 250 milionů eur a zapsal se tak do historie. Nejen kvůli astronomické sumě, později se totiž o tomto období začalo mluvit jako o jednom z nejlepších, jenž fotbalový svět kdy viděl.

Florentino Pérez začal s přestavbou Realu vyřešením otázky trenéra. Španělského kouče Juande Ramose, který o půl roku dříve vystřídal Bernda Schustera, nahradil Manuelem Pellegrinim. A kouč chilské národnosti dostal k dispozici pořádný střelecký arsenal. Hráčům, kteří ho tvořili, patří následující řádky.

Álvaro Negredo

Přestupová částka: 5 milionů eur

Álvaro Negredo působil v Almérii, kde se mu poměrně dařilo. Bílý balet tak v létě 2009 zaplatil odkupní klauzuli, kterou útočníkovi do smlouvy zabudoval, když odcházel z Madridu.

V bílém dresu se ale ukázal jen v přípravě. Kvůli příchodu velkých hvězd by se do hry nedostal, a tak bez jediného soutěžního startu za Real Madrid odešel do Sevilly.

Ezequiel Garay

Přestupová částka: návrat z hostování

Ezequiel Garay se vrátil z hostování z Racingu Santander, počítalo se s ním do užšího kádru jako s náhradním stoperem. Při zranění Pepeho jej dokázal ve stoperské dvojici celkem zdatně zastoupit. V sezoně 2009/10 nastoupil do 20 ligových utkání a vstřelil i 1 gól. Naskočil také ve třech duelech Ligy mistrů.

V dalším ročníku už však nastupovat přestal, připsal si ve všech soutěžích dohromady jen 8 startů. S příchodem mladíka Raphaëla Varana už pro Garaye nezbylo místo a odešel tak po dvou letech do Benfiky Lisabon.

Raúl Albiol

Přestupová částka: 15 milionů eur

Fotbalový válečník přišel do Realu Madrid z Valencie za 15 milionů eur. Tehdy 23letý stoper se poměrně rychle aklimatizoval a hned v první sezoně odehrál 33 ligových utkání, 8 duelů v Lize mistrů a 2 v Copa del Rey. V ročníku 2010/11 stále patřil mezi poměrně vytěžované hráče, nastoupil do 20 ligových duelů, šestkrát se představil v Lize mistrů i v Copa del Rey.

Další sezonu ale začala jeho minutáž klesat. 17 soutěžních utkání dohromady, v ročníku 2012/13 zase nastupoval o něco více, byl však až čtvrtým stoperem za triem Ramos, Pepe, Varane. Po čtyřech letech v hlavním městě Španělska tak odešel do Neapole.

Esteban Granero

Přestupová částka: 4 miliony eur

Štítový záložník, který nijak nevynikal kouzly s míčem, byl naopak spíše na černou práci. Odchovanec Realu Madrid Esteban Granero odešel do Getafe, kde se ukázal natolik, že jej Bílý balet v létě 2009 vykoupil zpět.

Ačkoli nebyl příliš výrazný, na Santiago Bernabéu strávil 3 sezony a odehrál 96 soutěžních zápasů. V létě 2012 odešel do Queens Park Rangers, po roce se vrátil do Španělska, kde nastupoval za Real Sociedad a následně za Espanyol Barcelona.

Kvůli problémům se srdcem musel Granero svou kariéru ukončit předčasně. V Realu na něj ovšem nezapomněli, zapojil se jako trenér.

Álvaro Arbeloa

Přestupová částka: 4 miliony eur

„Když si všichni myslí, že jsme mrtví, tak my jdeme a vyhrajeme Ligu mistrů. O tom je Real Madrid."

Díky této slavné větě, kterou Álvaro Arbeloa pronesl po finále Ligy mistrů v roce 2016, si budou fanoušci pravého beka navždy pamatovat. Tehdy 26letý obránce dorazil za pouhé 4 miliony eur z Liverpoolu, nenápadný transfer se později ukázal jako velice výhodný.

Na Santiago Bernabéu odkroutil sedm sezon, ve kterých naskočil do 238 soutěžních utkání. Ze začátku patřil do základní sestavy, poté začal rotovat s mladým Dani Carvajalem, který nakonec jeho místo převzal. V létě 2016 tak odešel do West Hamu. Podobně jako Granero dnes pracuje v Realu v roli trenéra u mládeže.

Xabi Alonso

Přestupová částka: 35 milionů eur

Xabi Alonso přicházel do Madridu s puncem ikony a oblíbeného borce fanoušků Liverpoolu. Španělův přestup proto Real nevyšel vůbec levně, Florentino Pérez poslal na Anfield Road za španělského defenzivního záložníka 35 milionů eur. Xabi se okamžitě zařadil do základní sestavy, zálohu Los Blancos svým neuvěřitelným přehledem a chytrými přihrávkami řídil až do roku 2014.

Rozloučil se nejlepším možným způsobem – na vrcholu. Na zisku La Décimy, jubilejního desátého titulu Realu v Lize mistrů, měl totiž Alonso velký podíl, ačkoli si jej při finále proti Atlétiku vybavíme jen jako sprintujícího muže v obleku s brýlemi na hrací plochu. Kvůli trestu za žluté karty nemohl nastoupit, to však na jeho úžasné kariéře v Realu Madrid nic nemění. Po pěti letech odešel do Bayernu Mnichov.

Kaká

Přestupová částka: 67 milionů eur

Jeden z nejlepších hráčů tehdejší doby. Kaká měl jako playmaker dar od pána Boha. V roce 2007 vyhrál Zlatý míč, do roku 2018 byl tak posledním hráčem, který toto ocenění získal mimo dvojici Cristiano Ronaldo a Lionel Messi.

V Realu Madrid se od brazilského kouzelníka logicky čekaly velké věci, jenže na svou úroveň z AC Milán se bohužel nikdy nedostal. Kaká přišel za 67 milionů eur, za což byl terčem časté kritiky. Kvůli častým zraněním zmeškal mnoho zápasů a jeho tržní hodnota tak klesala.

Když do Madridu přicházel, byla Kakáho hodnota dle webu Transfermarkt 51 milionů eur, v roce 2013 však klesla na pouhých 11 milionů eur. Brazilec proto naplánoval návrat do AC Milán, kde se snažil restartovat kariéru, ale to se mu už nikdy nepovedlo. S posvátným bílým dresem se Kaká rozloučil s bilancí 29 gólů a 39 asistencí ve 120 zápasech.

Karim Benzema

Přestupová částka: 35 milionů eur

Real Madrid nekupoval jen velké hvězdy se zvučným jménem, myslel i na budoucnost. Z Lyonu tak dorazil za 35 milionů eur mladíček Karim Benzema. A i ve velké konkurenci útočných hvězd se Francouz s alžírskými kořeny dokázal okamžitě prosazovat.

V první sezoně si Benzema připsal 9 gólů a 6 asistencí, o rok později už nastřílel 26 gólů a Francouzova čísla jen a jen rostla.

Benzema byl většinu působení v Realu Madrid ve stínu úchvatného Cristiana Ronalda, ale dokázal se s tím vypořádat brilantně. I díky jeho nesobeckosti dokázal Bílý balet třikrát za sebou ovládnout Ligu mistrů, což se žádnému jinému týmu nepovedlo. A hned tak nepovede.

Po odchodu Ronalda Benzemova čísla začala briskně růst a je neocenitelným tahounem Los Blancos. Je pátým nejlepším střelcem historie Realu Madrid, brzy se jistojistě posune přes čtvrtého Santillanu. Na dostřel má navíc třetího Di Stefána i druhého Raúla. A k tomu si připsal nejvíce asistencí v historii královského klubu.

Cristiano Ronaldo

Přestupová částka: 94 milionů eur

Nejlepší přestup všech dob. Je potřeba něco dodávat? 438 zápasů. 450 gólů. 131 asistencí. 15 trofejí. 4 Zlaté míče. Nespočet rekordů a milníků. To je bilance Cristiana Ronalda v Realu Madrid. V hlavním městě Španělska dobyl vše, co se dalo. Zapsal se do historie.

Vysněná posila Florentina Péreze přišla z Manchesteru United za 94 milionů eur. Po devíti letech, kdy Ronaldo přepsal historii nejen královského klubu, ale celého fotbalu, jej Pérez prodal do Juventusu za 117 milionů eur.

Bezpochyby nejlepší transfer historie. Na Portugalcovo představení Real Madrid vyprodal celé Santiago Bernabéu a Ronaldovo „Hala Madrid“ ještě teď zní stadionem.

Nákupy a odchody

Řekněte upřímně, po přečtení příběhů jednotlivých posil z léta 2009, litovali byste zaplacených 258 milionech eur? Spíše ne, že?

Florentino Pérez se těmito nákupy zapsal nesmazatelně do fotbalové historie, ale především vytvořil základ úspěšné generace královského klubu. I když ne všechno šlo hned.

První rok totiž kýžený úspěch nepřinesl. Real Madrid skončil v lize s 96 body druhý, na první Barcelonu ztrácel tři body. V Copa del Rey ostudně vypadl už v prvním kole, když podlehl Alcorcónu 0:4 a v domácí odvetě dokázal vyhrát jen 1:0. Největší zklamání pak přišlo v Lize mistrů, jejíž finále se nehrálo nikde jinde než na Santiago Bernabéu. Jenže když hrála slavná znělka před zápasem o titul, hráči Realu ho mohli sledovat maximálně na televizi v obýváku. Bílý balet vypadl už v osmifinále s Lyonem po porážce 0:1 a následné remíze 1:1.

Hlavně proto si Manuel Pellegrini hvězdný celek zatrénoval jen rok, pak musel balit kufry. Na jeho místo přišel José Mourinho, jenž konečně dokázal přerušit nadvládu rivala z Katalánska. A navrátil Madridu hrdost, která ke královskému celku patří.

Léto 2009, to ale pochopitelně nebyly jen velké posily. Hned několik hráčů madridský klub rovněž opustilo. Za 25 milionů eur vykoupil Bayern Mnichov Arjena Robbena, jemuž angažmá v Realu úplně nesedlo.

Za shodnou částku 15 milionů eur pak odešla hned trojice fotbalistů. Wesley Sneijder zamířil do Interu Milán, Klaas-Jan Huntelaar do městského rivala AC a již zmiňovaný Álvaro Negredo oblékl dres Sevilly.

Za menší částky do pěti milionů eur odešli Javi García, Javier Saviola (Benfica), Dani Parejo, Miguel Torres (Getafe) a Gabriel Heinze (Marseille). Jako volní hráči Santiago Bernabéu opustili Fabio Cannavaro (Juventus), Jordi Codina (Getafe), Míchel Salgado (Blackburn) a Ruud van Nistelrooy (Hamburk).

Autor: David Beňo

David je fotbalistou i novinářem. Jako fotbalista hraje za Králův Dvůr v české třetí nejvyšší soutěži, jako novinář pracuje na serveru Ruik.cz a rovněž píše články pro portál BilyBalet.cz. Je odchovancem Slavie Praha, kde působil od 8 do 20 let. Realu Madrid fandí od roku 2006, kdy jej k tomu přivedl kamarád. Jeho nejoblíbenějším hráčem je německý génius Toni Kroos.

Exkluzivní rozhovor v podcastu

David Sobišek: Jak se Bale naštval

Nová sezona přinesla také novinky v podcastu Co na to Madridistas. V exkluzivním rozhovoru jsme vyzpovídali reportéra Davida Sobiška, jenž zažil Real Madrid na vlastní kůži.

Rozhovor s Davidem Sobiškem

O hráčích Realu Madrid i práci reportéra

David Sobišek je fotbalovým reportérem, v současnosti působí v O2 TV. V minulosti měl to štěstí povídat si přímo s hráči i dalšími zástupci Realu Madrid. O tom všem se rozpovídal v obsáhlém rozhovoru pro podcast portálu BilyBalet.cz. A prozradil i nevšední zážitky.

„Pamatuji na zajímavou scénku s Garethem Baleem," začíná David. Real Madrid zrovna na domácí půdě porazil v Lize mistrů Viktorii Plzeň, fanoušci ho ale za hubený triumf 2:1 vypískali. Nálada v Madridu měla k ideálu daleko. Velšská hvězda tak přišla do mix zóny značně podrážděná.

„Bale udělal rozhovor pro norskou televizi a začal odcházet. Člověk z UEFA mu připomněl, že ještě musí udělat rozhovor s námi. Bale nechtěl, ale nakonec svolil. Byl jsem ale požádán, abych mu položil jen dvě otázky," vypráví David Sobišek. To nejzajímavější nicméně přišlo až těsně poté.

„Rozhovor skončil a Bale odcházel. Byl evidentně naštvaný a na PR pracovníka Realu zakřičel, že všichni hráči z kabiny umí anglicky, ale schválně si píšou jako jazyk, kterým mluví, jen španělštinu nebo francouzštinu, aby nemuseli na rozhovory chodit," směje se Sobišek.

Real a čísla

Hodnota hráče? Finální slovo patří trhu

AUTOR: TOMÁŠ PODVÍN

FOTO: REALMADRID.COM

Přestupový trh ve fotbale má svá specifika. Postranní dohody, klauzule, výjimky ve smlouvách. Přesto nakonec rozhoduje známý princip poptávky a nabídky. Z minulosti máme proto ve spojení s Realem Madrid spoustu případů, kdy hodnota hráče byla jen nedůležitým číslem. Reálná přestupová částka mu totiž vůbec neodpovídala. Vítejte v tržním prostředí.

Hodnota hráče, vyjádřená například v milionech eur, je zajímavým ukazatelem. Nese v sobě fotbalistovy aktuální výkony, potenciál do budoucna, platnou smlouvu. Ovlivňuje ji pochopitelně soutěž, ve které hráč působí, zda je či není v reprezentace, zda hraje evropské poháry... A mnoho dalších ukazatelů.

Jenže přestupová částka se zdaleka ne vždy s touto teoretickou hodnotou potká. Proč?

Primárně záleží na situaci jednajících klubů. Pokud je jeden z nich v jakýchkoliv kleštích, musí jít s požadavky dolů. Například hráči brzy končí smlouva. Nebo je veřejně známé, že klub potřebuje peníze za přestup kvůli sportovnímu nezdaru. Důvodů může být spousta.

Na druhé straně může mít prodávající své „zboží“ podpořené dlouhodobým kontraktem a ještě je o něj na přestupovém trhu pořádná bitka. Pak drží trumfy on.

Faktorů, jenž přestupovou částku nakonec ovlivňují, je mnoho. Od samotného hráče a jeho motivace, síly prodávajícího a kupujícího klubu, aktuální finanční situace až třeba po osobu agenta.

Pojďme se nyní podívat na zajímavé případy příchodů a odchodů Realu Madrid, kde se položky teoretická hodnota hráče a reálně zaplacená cifra významně lišily.

Nákupy hvězd

Začněme rovnou u legendy Bílého baletu a nejlepšího střelce v historii. Hádáte správně, řeč je o Cristianu Ronaldovi. Portugalec přestoupil do Realu za tehdy rekordních 94 milionů eur, přičemž jeho hodnota byla „jen“ 60 milionů eur. Ronaldo ovšem rozvíjel svou kariéru brilantním způsobem a bylo zřejmé, že jeho hvězda poroste. Jak se později ukázalo, Real zaplatil dost, ale trefil bingo.

To se zatím nedá říct o Edenu Hazardovi. Belgičan byl přitom opačným případem než „CR7“. Hráčova hodnota totiž zářila na enormních 160 milionech eur. Jelikož se ale pomalu blížil konec jeho smlouvy a navíc měl s Chelsea Hazard vynikající vztahy, kluby neměly problém s domluvou. Z Madridu tak do Londýna přiletělo nakonec 115 milionů eur.

Na trase Chelsea – Real Madrid ještě zůstaňme. Královský velkoklub využil již jen ročního kontraktu u brankáře Thibauta Courtoise. Přestože šlo o jednoho z nejlepších gólmanů světa s hodnotou 65 milionů eur, Real platil pouze 35 milionů. Za podobnou krádež se dá považovat příchod Toniho Kroose za částku 25 milionů eur z Bayernu. Terno, že?

A konečně zatím poslední posila Realu, Eduardo Camavinga. Stejná situace, stejné trumfy Los Blancos. Výsledek? Generační talent, na kterého se v Evropě stála fronta, vyšel španělský klub na 31 milionů eur.

Nepovedené tahy

Zdaleka ne vždy ovšem Realu podobné tahy vyšly. Výrazně připlatit si musel například za hráče jako Danilo, Álvaro Odriozola či Asier Illaramendi. Posledně zmíněný Španěl měl podle odborného serveru Transfermarkt hodnotu 12 milionů eur, ovšem Real Sociedad nechtěl a nepotřeboval prodávat. Bílý balet ho nakonec obměkčil částkou 32 milionů eur. Jak to dopadlo, všichni víme.

Abychom byli fér, musíme se podívat také na transfery opačným směrem. Rovněž Real Madrid se stal párkrát obětí strašáku jménem „konec smlouvy za rok“. Naposledy proto prodal stopera Raphaëla Varana, jehož hodnota se vyšplhala na 70 milionů eur, za částku jen lehce převyšující 40 milionů. Zmínit můžeme také Achrafa Hakimiho. V Maročanově případě zase dotlačila Realu k „levnějšímu“ prodeji situace zapříčiněna koronavirovou krizí.

Zmínit ještě musíme brazilského Ronalda. Legenda Realu Madrid odešla v lednu roku 2007 do AC Milán za pouhých 7,5 milionů eur, přestože Brazilcova hodnota byla 27,5 milionů eur. V tomto odchodu hrál roli Ronaldův věk, ne úplně příkladná životospráva a také strach Realu z potenciálních zranění. Tato prognóza se nakonec bohužel pro hráče vyplnila.

Výhodné odchody

Bílý balet má na svém kontě ovšem pochopitelně i pozitivní zářezy. Na prvním místě svítí jméno Ángela di Marii. Argentinec se v Realu Madrid předvedl v dobrém světle, proto se jeho hodnota dostala až na 50 milionů eur. Pak se ale v klubu nedohodl na nové smlouvě. Přesto si Real počkal na správnou nabídku a Di Maríu „střelil“ do Manchesteru United za 75 milionů eur.

Finančně výhodné přestupy směrem ven se pak Realu Madrid povedly také například u Danila, Gonzala Higuaína, Robinha, Mesuta Özila, Jesého nebo Álvara Moraty.

Zajímavým jménem je Mateo Kovačić, kterého Bílý balet prodal do Chelsea za 45 milionů eur. Londýnský celek zaplatil vysokou částku z jasného důvodu – kvůli zákazu přestupů byl Kovačić jediným hráčem, jehož mohl do týmu přivést, protože v něm byl rok před tím na hostování. To se Realu vyjednávalo samo.

Perlička na závěr

Cristiano Ronaldo je opravdovým úkazem nejen na hřišti. Do Realu Madrid přišel v roce 2009 za 94 milionů eur. Po dlouhých devíti letech, ve kterých vyhrál s klubem 4x Ligu mistrů a stal se jeho historicky nejlepším střelcem, odešel do Juventusu a… Real ještě vydělal. Ronaldo vyšel italský klub na 117 milionů eur.

Mbappé, Mbappé a... Ødegaard

Jak můžete vidět níže, načasování přestupového speciálu magazínu Real v srdci nebylo náhodné. Rovněž na portálu BilyBalet.cz „jely“ hlavně články o možných příchodech a odchodech. Není divu, že statistické rekordy si pro sebe urval především Kylian Mbappé a jeho (ne)přestup z PSG.

První nabídka za Mbappého

Nejčtenější článek na BilyBalet.cz - přes 17 000 přečtení

Zbývalo jen několik dnů do konce letního přestupového období a Real Madrid překvapil. Nejen fanoušky po celém světě, ale hlavně samotné PSG. Do Paříže totiž poslal nabídku ve výši 160 milionů eur za Kyliana Mbappého, kterému přitom zbýval pouze rok do konce smlouvy. Bomba vybuchla.

Mbappé požádal o uvolnění

Nejvíce lajků na Facebooku - přes 520 lajků

Mohlo by se zdát, že článek navazuje na první nabídku za Kyliana Mbappého, opak je ale pravdou. Jedná se o text z konce června. Už tehdy se objevily informace, že Francouz požádal vedení PSG o odchod. Real měl údajně počítat s přestupovou částkou 135 milionů eur. Jak hluboce jsme se spletli.

Odchod Martina Ødegaarda

Nejkomentovanější článek na BilyBalet.cz - přes 60 komentářů

A do třetice přestup, tentokrát ovšem bez Mbappého. Madridistas totiž logicky hodně zaujal rovněž nečekaný odchod Martina Ødegaarda. Ten měl podle mnohých prožít v Realu průlomovou sezonu. Místo toho náročný boj vzdal a odešel za „jistotou“ do Arsenalu, což rozproudilo velkou diskuzi.

Real a historie

Don Di Stéfano: přetahovaná čtyř klubů o legendu

AUTOR: TOMÁŠ LAŠÁK

FOTO: REALMADRID.COM

Dvakrát do roka, v zimě a hlavně v létě, se na trhu s hráči odehrávají líté bitvy o miliony. Kluby se předhánějí v nabídkách, protistrana se tradičně snaží částku vyšponovat co nejvíce nahoru, své si pochopitelně řeknou hráči, trenéři, agenti a koneckonců i fanoušci, kteří jsou vždy hladoví po nových tvářích. A bylo tomu tak vždy.

Samozřejmě, že přestupové období se za poslední desetiletí proměnilo až k nepoznání. Zlomovými jmény, pokud půjdeme od současnosti do minulosti, jsou Neymar – Cristiano Ronaldo – Figo... Pokud se podíváme na minulost hráčů, všimneme si, že u všech tří zmíněných figurují kluby Real Madrid a FC Barcelona, kteří bývaly, a snad i nadále budou, hlavními hráči na trhu.

Nejinak tomu bylo v roce 1953, tedy v hluboké minulosti, kdy se oba rivalové přetahovali o jedno jméno. To znělo: Alfredo Di Stéfano.

Los Blancos před Di Stéfanem

Na počátku 50. let měl Real Madrid na míle daleko k velkoklubu, jakým je dnes. V jeho případě nemůžeme hovořit ani o top klubu španělské ligy. Roky od poslední sezony 1932/33, kdy na Chamartínu naposledy slavili ligový titul, neúprosně ubíhaly.

V kancelářích klubu museli jen sledovat, jak trofeje přibývají ve vitrínách Barcelony, Atlétika Madrid, Bilbaa a Valencie. Maximem Los Blancos poté, co se po španělské občanské válce opět rozeběhla ligová soutěž, byla tři 2. místa, ale například v sezoně 1947/48 neměl klub daleko k tomu, aby sestoupil o patro níže.

Santiago Bernabéu však na počátku 50. let začal budovat mužstvo, které si v následující dekádě podmanilo nejen Španělsko, ale i fotbalovou Evropu. Jedním ze jmen, na které se zaměřil zrak Dona Santiaga, byl Alfredo Di Stéfano.

Ten se narodil 4. července 1926 v argentinském Buenos Aires. Popisovat jeho život a kariéru do roku 1953 by vydalo na několik samostatných článků. Proto jen ve zkratce připomeňme, že hrál za jihoamerické kluby River Plate, Huracán a Millonarios. Psal se rok 1953 a Real Madrid čekal na ligový titul 20 let.

River Plate, nebo Millonarios?

Celý příběh přestupu Alfreda Di Stéfana začal vlastně ještě mnohem dříve. Psal se rok 1948, když v Argentině začali někteří hráči stávkovat. Asi nikoho nepřekvapí, že jedním z rebelujících fotbalistů a vůdců protestů byl právě Di Stéfano. Hráči se domáhali toho, aby získali status profesionálů a dostali lukrativnější smlouvy. Už tehdy šlo o peníze. Jenomže vedení argentinských klubů byla paličatá a tvrdohlavá, odmítala podmínky fotbalistů, a tak byla na několik měsíců ligová soutěž přerušena. Co s dlouhými měsíci bez fotbalu?

Alfredo Di Stéfano a další hráči zamířili do Kolumbie, která byla tehdy považována za jednu z nejlepších soutěží na světě. Blonďatý šíp, jak se mu přezdívalo, se dohodl na podmínkách s klubem Millonarios F.C. Jen těžko byste tehdy v Jižní Americe hledali lepší fotbalovou adresu.

Jenže to nebylo tak jednoduché. Argentinské kluby se nemínily vzdát snadno a do všeho vstoupila fotbalová asociace FIFA, která odmítla „přestup“ Di Stéfana zaregistrovat. Ani jedna ze stran si s tím však nedělala příliš těžkou hlavu. Di Stéfano hrál v klubu na černo, a vedení River Plate, které za celou transakci nevidělo ani cent, mohlo jen zuřit.

Ačkoliv se v Argentině soutěž již rozběhla, rebel Di Stéfano se odmítl vrátit. FIFA se snažila celou situaci vyřešit. Do 15. října 1954 se měli hráči vrátit zpět do svých mateřských klubů, a nikomu neměl hrozit žádný postih. Strany na to přistoupily.

Směr Evropa

Ale jak známo, 15. října 1954 již Alfredo dávno patřil Realu Madrid. Už tak zamotaná situace nabrala nový směr zkraje roku 1953. Vedení FC Barcelona mělo o služby blonďatého Argentince

vážný zájem. A tak v březnu téhož roku vrcholila jednání mezi zástupci obou klubů. River Plate sice nemuselo Di Stéfana prodávat z finančních důvodů, vedení klubu se však obávalo toho, že útočník nepřistoupí na řešení, které vymyslela FIFA, a zůstane dále hráčem Millonarios. Barcelona se s argentinským klubem na přestupu dohodla. Částka, za kterou se měl přesunout na Camp de Les Corts, činila 4 miliony španělských peset. Potíž byla v tom, že Di Stéfano měl ještě rok a půl hrát za Millonarios, takže se Barcelona potřebovala na přestupu dohodnout i s tímto klubem. Tedy pokud nechtěla ještě 18 měsíců čekat.

Další zádrhel celého příběhu však byl v tom, že v tu dobu již rokoval s Millonarios o Di Stéfanovi prezident Realu Madrid Santiago Bernabéu. Šéfovi madridského klubu Argentinec padl do oka během přátelského

turnaje Bodas de Oro, který Real pořádal. Paradoxní bylo, že původně se měl turnaje zúčastnit River Plate, namísto něj však bylo pozváno právě Millonarios. Bernabéu si s kolumbijským klubem plácl a FIFA musela opět řešit, kterému z klubů vlastně Di Stéfano patří. Vlastnil práva na něj River Plate, nebo Millonarios? A byl tedy od července 1953 hráčem Barcelony, nebo Realu Madrid?

Zdánlivě pevná pozice Barcelony

Blaugranas měli proti Realu Madrid výhodnější pozici. Di Stéfano byl z hlediska jurisdikce FIFA hráčem River Plate, s nimiž měli Katalánci uzavřenou dohodu o přestupu.

Jenomže pokud by chtěl Alfredo Di Stéfano nastoupit za Barcelonu, musel by buďto být rok a půl bez fotbalu, nebo by se musela Barca dohodnout také s Millonarios. Santiago Bernabéu a Real Madrid neměli žádné páky, a tak museli jen zatvrzele vyčkávat.

Nicméně Di Stéfano si neuměl představit, že by dalších 18 měsíců nemohl hrát soutěžní zápas. A tak začal tlačit na vedení Barcelony, aby vyjednávalo ohledně přestupu i s Millonarios. Kolumbijci k jednacímu stolu zasedli. I oni chtěli na celé transakci něco získat. Během jednání s Katalánci si řekli o 1,6 milionů španělských peset, což byla nejnižší částka, o které vůbec byli ochotni jednat.

A tady narazila kosa na kámen. V Barceloně totiž převážilo přesvědčení, že by byli celému světu pro smích, kdyby museli za jednoho hráče, byť rodící se světovou superstar, platit hned dvakrát. Vždyť za něj již jednu nemalou částku zaplatili. Navíc Santiago Bernabéu, který

byl v neustálém kontaktu s vedením Millonarios, měl o průběhu jednání s Barcelonou poměrně přesné informace. Vyslal do Bogoty svého vyjednavače, kterým byl ostřílený šéf basketbalové sekce Realu Raimundo Saporta. Ten vedení Millonarios informoval, že je Real Madrid připraven přeplatit jakoukoliv finanční částku, kterou nabídne Barcelona.

Situace nebrala konce. Zástupci Barcelony v čele s Enricem Martím a manažerem Josepem Samitierem začali brát zpátečku. Odmítli finanční vyrovnání s kolumbijským klubem.

Mezi fanoušky Blaugranas se dodnes traduje, že prezidentovi Barcelony Martímu bylo vyhrožováno ze strany frankistického režimu, který tak vytvářel tlak na to, aby se rebel Di Stéfano nestal tváří Katalánska, byť důkazy pro tohle tvrzení doposud nikdo nepředložil. Navíc je třeba dodat, že Martí nakonec byl ochoten na požadavky Millonaros přistoupit. Bylo to v srpnu 1953. To však již Kolumbijci, otrávení z nerozhodného přešlapování vedení Barcy, byli pevně dohodnuti s Bernabéuem: Přestup Di Stéfana do Barcelony Millonaros nikdy neposvětí žádnou dohodou s Barcelonou.

Do hry vstupuje režim

Situace ke konci léta 1953 začala přesahovat v boj dvou stran: Realu s Millonaros na jedné, River Plate s Barcelonou na druhé. Do tahanic začali promlouvat i netrpěliví fanoušci obou klubů, dychtící po tom, aby Di Stéfano konečně byl představen jako „jejich“ posila. Navíc sám Argentinec začal být z tahanic unavený a rozmýšlel, zda by nebylo lepší ukončit hráčskou kariéru. Pachuť ze zpolitizování celého případu nastala ve chvíli, kdy se do celé věci vložil Francův režim. Generál José Moscardó, který byl vlivnou postavou španělského fotbalu obecně a zejména ve 40. letech protěžoval klub Atlético Madrid, prosadil zákaz přestupů zahraničních hráčů do La Ligy. Zákaz začal platit 24. srpna 1953.

Zejména v Barceloně je tato skutečnost interpretována jako snaha zamezit přestupu Di Stéfana do katalánské metropole. Dle kritiků Realu jde o jeden z případů, který slouží jako důkaz, že byl klub protěžován režimem. Ale sám Francisco Franco neměl o fotbal zájem.

Jiní představitelé frankistického režimu však ve sportu viděli možnost, jak mohou lidé své emoce a pocity dát najevo relativně poklidně, během soutěžení. Bylo přece jednodušší udržet lidi v ochozech stadionů místo ulic. Zároveň je třeba připomenout, že Real Madrid byl ve 40. letech jen jedním z několika lepších španělských klubů, nikoliv však tím nejlepším, čili pro režim nebyl v tomto ohledu příliš zajímavým. Tím se stal až ve 2. polovině 50. let, kdy začal sbírat úspěchy v Poháru mistrů evropských zemích. Ale to již předbíháme.

Barcelona zpanikařila. Reálně totiž hrozilo, že Di Stéfana nezíská, navíc na celém případu bude tratit. Proto se rozhodla nabídnout jej jiným klubům. Zájemce našla v Itálii, kde si chtěl služby hvězdného Argentince zajistit Juventus. Snaha Blaugranas však ztroskotala na tom, že i případný přestup na Apeninský poloostrov by musely posvětit kromě Barcelony a River Plate také Millonarios a nyní již i Real Madrid. Italové z takto nepřehledné situace rychle vycouvali a Martí se Samitierem museli kontaktovat Bernabéua se Saportou.

Real a Barcelona tahají za jeden provaz

Zákaz přestupů zahraničních hráčů se dotýkal i Los Blancos. Santiago Bernabéu taktéž nelibě sledoval, jak mu režim omezil možnosti rozvoje fotbalových kvalit týmu. Proto zástupci obou klubů zasedli společně k jednacímu stolu.

Jejich oponenty byli zástupci režimu, zejména zmíněný generál Moscardó, a také bývalý předseda španělské fotbalové federace (RFEF) Calero. Moscardó slyšel zejména na skutečnost, že přestup Alfreda Di Stéfana do Španělska bude moci země využít marketingově.

Frankistické Španělsko totiž bylo ve 40. a 50. letech v izolaci. S režimem, který se k moci dostal díky vydatné pomoci Hitlerova Německa a Mussoliniho Itálie během občanské války, a který v letech 1939-45 skrytě podporoval Německo, totiž neměl nikdo zájem spolupracovat. Calero tak vymyslel, aby práva na Di Stéfana napůl vlastnil Real Madrid a napůl FC Barcelona. Hráč měl odehrát dvě sezony v hlavním městě Španělska, další dvě pak v metropoli Katalánska. Argentinec tedy měl za Real Madrid hrát v sezonách 1953/54 a 1955/56, zatímco za Barcu v ročnících 1954/55 a 1956/57. Ani jednomu klubu se takové řešení příliš nezamlouvalo, přesto zde byl posun.

První na řadě byl Real Madrid, protože dohoda s Millonaros mohla platit prakticky ihned. Naopak domluva Barcelony a River Plate měla datum platnosti až od 15. října 1954, kdy se Di Stéfano měl opět stát hráčem argentinského klubu. V tu chvíli byl snad poprvé na koni Real. Ten totiž mohl služeb hráče využívat okamžitě. Vedení Barcelony vzniklou situaci neskouslo a rezignovalo s vírou, že Ladislav Kubala, hráč československého původu, bude dostatečným lídrem klubu v nadcházející dekádě.

Proto ustoupilo a přenechalo Di Stéfana Realu Madrid. Zdánlivě vyčkávací taktika a trpělivost Santiaga Bernabéua slavila ovoce. 23. října 1953 přestoupil Blonďatý šíp do Realu Madrid.

Odkaz Di Stéfanova přestupu

Řada odborníků považuje okolnosti přestupu Di Stéfana do Realu za vykopání oné pověstné válečné sekery mezi Los Blancos a Blaugranas, byť ti ve finále finančně netratili. Real Madrid za přestup zaplatil Barceloně, Millonarios i River Plate. Dohromady se jednalo o částku 5,75 milionů španělských peset.

Přesto v Katalánsku hovoří o přestupu Di Stéfana jako o „Krádeži století“. Real Madrid totiž, jak ukázaly následující ročníky, získal rozhodující článek, který z něj udělal nejlepší klub ve Španělsku i Evropě. Během jedenácti sezon, kdy Di Stéfano v Madridu působil, totiž Real 8x zvítězil v La Lize (a dále byl 2x druhý a 1x třetí) a pětkrát v řadě uspěl v PMEZ.

Autor: Tomáš Lašák

Tomáš je redaktorem webu Bilybalet.cz. Real Madrid sleduje již od od finále Ligy mistrů 2002, kdy jej očaroval Zidanův volej proti Leverkusenu. Jeho nejoblíbenějším hráčem byl Raúl González, nyní je to Karim Benzema. Mezi velké záliby řadí historii Realu. Za nejlepší moment spojený s Bílým baletem označuje chvíli, kdy poprvé vkročil do útrob stadionu Santiago Bernabéu. V současné době je mj. členem redakčního týmu prvoligové Sigmy Olomouc.

Cestovní kancelář Mariano a spol.

Fanoušci, zveme vás na nádhernou dovolenou v Madridu a okolí. Ochutnejte výborné víno, projděte si unikátní historické památky a načerpejte spoustu potřebné energie. To vše s cestovkou Mariano a spol.

Jedná se o první dovolenou, která trvá několik měsíců, nebo dokonce let. Že si to nemůžete dovolit? Že musíte pracovat? Nebojte se. O vše je postaráno. Největší výhodou naší cestovní kanceláře totiž je, že za turistické zážitky peníze neplatíte, ale naopak dostáváte!

Na co všechno se můžete těšit? Ubytujeme vás v luxusním resortu přímo v hlavním španělském městě. Zvolit si můžete plně vybavený byt či dům se zahradou. Následuje výběr auta, ale pouze značky Audi.

Teď už je to jen na vás. Zajděte si do stylových restaurací, navštivte krásné památky, projděte si známou hlavní třídu. Zdarma dostanete permanentku na domácí zápasy Realu Madrid. Samozřejmostí jsou výlety po celém Španělsku. Jen v Barceloně si dejte raději pozor.

Jako bonus získáte nepřetržitou lékařskou péči od odborníků ze SANITAS. Zdarma můžete navštívit golfové hřiště U Garetha. Každý den jsou pak k dispozici bohaté obědy, večeře i speciální grilování v restauraci U Isca.

Co musíte pro splněný sen udělat? Stačí přesvědčit vedení Realu Madrid, aby vám dalo dlouholetou smlouvu. Za poplatek nabízíme služby hráčského agenta, který vám pomůže.

Tak už neváhejte. Cestovní kancelář Mariano a spol. je tady pouze pro vás!

3 / 2021

Real v srdci

LEGEDNA

POKRAČUJE

Šéfredaktor: Tomáš Podvín

Redaktoři čísla: Jakub Dvořák, Tomáš Lašák, David Beňo

Pomocníci: Jony, Hleďas, Valy, Vendy

Ti nejdůležitější: Čtenáři

Mail: madridistasczsk@gmail.com

Čtenáři, díky

Díky za to, že jste dočetli až sem. Vážíme si toho.

Díky vám to má smysl.

Hala Madrid y Nada Mas!

BilyBalet.cz